

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสัตตบงกช ยานะปลูก

ชื่อเรื่อง ผลการใช้ราวฝึกเดินกระดิ่งเพื่อพัฒนาความสามารถการเดินทรงตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ที่รับบริการโครงการปรับบ้านเป็นห้องเรียน เปลี่ยนพ่อแม่เป็นครูอำเภोज้ำหม จังหวัด ลำปาง ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของพฤติกรรมการเดินทรงตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพหลังการใช้ราวฝึกเดินกระดิ่ง และเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเดินทรงตัวของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพก่อนและหลังการใช้ราวฝึกเดินกระดิ่ง ของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ก่อนและหลังการใช้ราวฝึกเดินกระดิ่งของ น้องโบ๊ท จำนวน ๑ คน เพศ ชาย อายุ ๗ ปี ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ ที่รับบริการโครงการปรับบ้านเป็นห้องเรียนเปลี่ยนพ่อแม่เป็นครูอำเภोज้ำหม จังหวัด ลำปาง ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๐

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกพฤติกรรมเดินทรงตัว ก่อน-หลังการใช้ราวฝึกเดินกระดิ่ง แบบบันทึกพฤติกรรมหลังการสอน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยนำเสนอในรูปแบบของตาราง และกราฟประกอบความเรียงเชิงพรรณนาซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ระยะที่ ๑ (A๑) หรือระยะก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเดินทรงตัว เท่ากับ ๔

ระยะที่ ๒ (B) หรือระยะการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเดินทรงตัว เท่ากับ ๗

ระยะที่ ๓ (A๒) หรือระยะถดถอยการทดลองมีค่าเฉลี่ยของความถี่ที่มีพฤติกรรมการเดินทรงตัว เท่ากับ ๖

ผลการศึกษาพบว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือการเคลื่อนไหวหรือสุขภาพที่มีพฤติกรรมการเดินทรงตัว เมื่อได้รับการปรับพฤติกรรม มีพฤติกรรมการเดินทรงตัวเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ